

שלושה שירי אהבה של אישה זקנה

רציתי

רציתי לעשות לך
את מה שהשמש עושה לחמנית
את מה שהאביב עושה לכובע הנזיר
את מה שהחרף עושה למפלס הכנרת.
אבל יכלתי רק, כמו רוח סתו,
להרים את עלה השלכת
ולשבת את יפיו המפאר.

*

הרי אני מלאה אותך
כמו את חם גופי,
כמו רחשונים במעמקי
נימי עמוד חשמל ישן
מעץ סדוק, מזמזמים,
מציצים לך בלי הרף
מדווחים גון סטופ
מה דעתי, ממה הפתעתי
מה אני רואה.

הוי, כמה התרגלתי לאהבתך,
ואיך חשבתי שאיני זקוקה לך.

*

בְּתוֹךְ בִּבְת עֵינֵי אֶתָּה קִיָּם
כְּמוֹ אוֹצֵר, כְּמוֹ פְּנִינָה בְּתוֹךְ צִדְפָּה
כְּמוֹ קֶרֶן אוֹר שֶׁהִתְגַּנְּבָה בַּחֲנֻפָּה
לְסֹרֶק וּלְנֶשֶׁק מִיָּמֵי אָגֶם.

וְאִם לְרֹגַע נֶעְלַמְתָּ
הָאֶגֶם כָּלוּ קִנְדֵּר
וְהַצִּדְפָּה רִיקָה, נֹזְעָקָה,
חֲלוּלָה מְכַל דְּבָר.